



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-190/16-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg temeljem generalne punomoći , zastupa , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Slunja, Trg dr. Franje Tuđmana 12, koju zastupa , radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, u sjednici vijeća održanoj 9.ožujka 2017.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10 -16-5 (HP) od 18. listopada 2016.

Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. odbija se prijedlog trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, za obustavu upravnog postupka po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016. Točkom II. navedenog rješenja nalaže se trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, da postupi po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016.

Protiv označenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da su Grad Slunj i tužitelj dana 2. travnja 2014. sklopili Ugovor br. F4.1-194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama. Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme, na snazi je i njime su regulirani međusobni odnosi. Navodi da je tuženik prije nego što je nedvojbeno utvrdio da li su tužitelju i Grad Slunj regulirali međusobne odnose te prije nego što je u tom smislu zatražio očitovanje tuženika, prejudicirao zaključak da tužitelj i Grad Slunj nemaju uređenje odnosa u vezi korištenja javnih površina za EKI te je rješenjem od 28. rujna 2016. naložio tužitelju niz obveza te pri tome sav teret dokaza koje su to nekretnine na kojima Grad Slunj ima pravo vlasništva,

odnosno pravo na naknadu za pravo puta prebacio na tužitelja. S obzirom da je 7. listopada 2016. dostavio Ugovor o pravu služnosti koji je sklopio s Gradom Slunjom predložio je tuženiku da obustavi upravni postupak po rješenju od 28. rujna 2016. Predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako temeljem odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku nije imao zakonske mogućnosti obustaviti postupak jer iz navedene odredbe proizlazi da se postupak po službenoj dužnosti može obustaviti samo tijekom postupka, odnosno prije donošenja rješenja. Postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora i revizija visine naknade za pravo puta pokrenut je povodom zahtjeva zainteresirane osobe u kojem postupku je doneseno izvršno rješenje i povodom kojeg je tužitelj pokrenuo upravni spor pa tuženik nije imao zakonske mogućnosti obustaviti postupak. Navodi da čak i ako se uzme u obzir da je rješenje od 28. rujna 2016. procesne naravi u smislu da će se temeljem podataka dostavljenih tim rješenje odlučiti o visini naknade koju tužitelj treba plaćati Gradu Slunju, tuženik ističe da niti u tom slučaju ne bi mogao obustaviti postupak. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbu kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, Grad Slunj, u odgovoru na tužbu smatra da ista nije dopuštena i valja je odbaciti iz razloga jer rješenjem koje se osporava tužbom nije meritorno odlučeno o upravnoj stvari (o pravima i obvezama stranaka u upravnom postupku) pa se osporavana odluka ne može smatrati upravnim aktom, odnosno pojedinačnom odlukom kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari koja bi mogla biti predmet upravnog spora. Dakle, osporavano rješenje po svom sadržaju je postupovna odluka i nije pojedinačna odluka kojom se odlučilo o pravima i obvezama stranaka pa tužbu valja odbaciti. Napominje da je osporavana odluka zakonita i donesena je po službenoj dužnosti u inspekcijskom nadzoru na temelju odredbi Zakona o elektroničkim komunikacijama po kojemu provedba inspekcijskog nadzora ne zahtjeva ocjenu zaštite javnog interesa, a upravni postupak koji prethodio upravnom sporu pokrenut je na zahtjev stranke. Zainteresirana osoba nije odustala od svog zahtjeva, a niti se iz postupanja ili drugih okolnosti može zaključiti da je odustala pa smatra da nisu ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe članka 46. Zakona o općem upravnom postupku. Predlaže da ovaj Sud tužbu tužitelja prvenstveno odbaci na temelju odredbe članka 30. stavka 1. točke 6. i točke 2. Zakona o upravnim sporovima, a podredno da odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Osporenim rješenjem tuženika odbijen je prijedlog tužitelja za obustavu upravnog postupka donesenog po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016. kojim je naloženo tužitelju da se u roku od 60 dana od dana zaprimanja predmetnog rješenja očituje da li posjeduje izgrađenu EKI na administrativnom području Grada Slunja te da li je za istu infrastrukturni operator kao i da u roku od 60 dana dostavi podatke i dokumente propisane člankom 3. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 152/11. i 151/14.).

Uvidom u ovosudni spis poslovni broj: UsII-165/16 proizlazi da je tužitelj podnio tužbu protiv rješenja tuženika klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016., te je Sud tužbeni zahtjev usvojio i poništio navedeno rješenje iz razloga jer je navedeno rješenje donio i potpisao inspektor elektroničkih komunikacija suprotno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11.,

133/12., 80/13. i 71/14.), dakle osoba koja nije ovlaštena za rješavanje predmetne upravne stvari radi čega je osporavano rješenje ocijenjeno nezakonitim.

Kako je predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti rješenja tuženika kojim je odbijen prijedlog tužitelja za obustavu postupka po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija od 28. rujna 2016., koje rješenje je poništeno presudom ovoga Suda, poslovni broj: UsII-165/16. sud je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) presudio kao u izreci.

Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 9. ožujka 2017.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik

Tanja Nemčić



REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	14.6.2017. 8:17:01		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/73	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-3	spis	0	



d1937444

